

Sygn. akt IV U 360/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2020 r. w S.

odwołania M. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 7 marca 2018 r. Nr (...)

w sprawie M. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. R. wysokość emerytury od dnia 01 października 2017 roku w kwocie 2.152,96 (dwa tysiące sto pięćdziesiąt dwa i 96/100) złotych, a po waloryzacji w dniu 01 marca 2018 roku w kwocie 2.162,64 (dwa tysiące sto sześćdziesiąt dwa i 64/100) złotych oraz w dniu 01 marca 2019 roku w kwocie 2.230,61 (dwa tysiące dwieście trzydzieści i 61/100) złotych.

Sygn. akt IV U 360/18

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu M. R. emeryturę od 1 października 2017r. ,tj. od daty nabycia uprawnień. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że kwota emerytury ustalona decyzją zaliczkową z dnia 13 listopada 2017r. pozostaje bez zmian, gdyż przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie doprowadziło do pozyskania zaświadczenia potwierdzającego wysokości wynagrodzenia osiąganego przez pracownika zatrudnionego w Polsce w takim samym lub podobnym charakterze.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony M. R. kwestionując ustaloną przez organ rentowy wysokość emerytury. Ubezpieczony wskazał, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego, który do ustalenia wysokości emerytury nie uwzględnił okresu jego zatrudnienia w (...) Werk für S. – und S. B.-T. w B. ((...)) od 22 maja 1972r. do 31 marca 1974r. na stanowisku tłoczarza przy obsłudze pras na kolei, w (...) K. L. w B. od 1 kwietnia 1974r. do 31 maja 1976r. na stanowisku nawijacza cewek transformatorowych dużej mocy, a następnie w D. B. K.-M.-S. H. od 1 czerwca 1983r. do

30 czerwca 1985r. na stanowisku łapacza, ustawiacza wagonów na górcie rozrządowej. Podniósł, że nie zgadza się na przyjęcie przez organ rentowy wynagrodzenia minimalnego za w/w okresy zatrudnienia (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Wskazał, że zaskarżona decyzja została wydana zgodnie ze stanem faktycznym i obowiązującymi przepisami i brak jest podstaw do jej zmiany (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. R. urodził się w dniu (...)

Decyzją z 13 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 października 2017r ,tj. od wejścia w życie przepisów ustawy z 16 listopada 2016r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość emerytury obliczona została na podstawie art.26c powyższej ustawy ,tj. za podstawę obliczenia emerytury przyjęto kwotę kapitału początkowego ubezpieczonego z uwzględnieniem jego waloryzacji zaewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Obliczona emerytura w kwocie zaliczkowej wyniosła 1 758,19 złotych brutto miesięcznie, a po uwzględnieniu zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników wyniosła 1 811,38 złotych brutto miesięcznie.

W dniu 9 października 2017r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ponowne obliczenie wysokości emerytury przy przyjęciu wynagrodzenia zastępczego za okresy pracy na terenie Niemiec (wniosek z 9 października 2017r. k.14 akt emerytalnych).

W celu ustalenia wysokości emerytury Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zwrócił się do Oddziału ZUS w J. o ustalenie wynagrodzenia zastępczego za okresy pracy ubezpieczonego na terenie Niemiec od 22 maja 1972r. do 31 maja 1976r. oraz od 1 czerwca 1983r. do 30 czerwca 1985r. (pismo organu rentowego z 5 stycznia 2018r. k.25 akt emerytalnych).

Pismem z 21 lutego 2018r. Centrum (...) w sprawach E.-Rentowych w J. poinformowało o braku możliwości ustalenia wynagrodzenia zastępczego za okres pracy ubezpieczonego na terenie Niemiec (pismo (...) Oddział w J. z 21 lutego 2018r. k.26 akt emerytalnych).

Wobec powyższego zaskarżoną decyzją z 7 marca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 października 2017r. Organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że kwota emerytury ustalona decyzją zaliczkową z dnia 13 listopada 2017r. pozostaje bez zmian z uwagi, iż brak jest zaświadczenia potwierdzającego wysokości wynagrodzenia osiąganego przez pracownika zatrudnionego w Polsce w takim samym lub podobnym charakterze (decyzja z 7 marca 2018r. k.27 akt emerytalnych).

Ubezpieczony M. R. w dniu 22 maja 1972r. podjął zatrudnienie w (...) Werk für S. – und S. B.-T. w B. na terenie dawnej Niemieckiej Republiki Demokratycznej (zaświadczenie o wynagrodzeniu wraz z tłumaczeniem k.15-25 akt rentowych). W okresie tego zatrudnienia ubezpieczony wykonywał pracę tłoczarza przy obsłudze pras na kolei. Z dniem 1 kwietnia 1974r. ubezpieczony został przeniesiony do (...) K. L. w B. na stanowisko pomocnika nawijacza cewek transformatorowych dużej mocy. Zatrudnienie w powyższym zakładzie ubezpieczony kontynuował do 31 maja 1976r. (zaświadczenie o wynagrodzeniu k.33-35 akt rentowych oraz wyjaśnienia ubezpieczonego k.10v-11 akt sprawy).

W okresie od 1 czerwca 1983r. do 30 czerwca 1985r. ubezpieczony ponownie był zatrudniony na terenie byłej NRD ,tj. w D. B. K.-M.-S. H. na stanowisku łapacza, ustawiacza wagonów na górcie rozrządowej (zaświadczenie o wynagrodzeniu k.33-35 akt rentowych oraz wyjaśnienia ubezpieczonego k.10v-11 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. R. okazało się uzasadnione.

Ubezpieczony domagał się przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia osiąganego przez niego w okresie zatrudnienia za granicą ,tj. w byłej NRD od 22 maja 1972r. do 31 maja 1976r. oraz od 1 czerwca 1983r. do 30 czerwca 1985r. Ubezpieczony wnosił o dokonanie przeliczenia w oparciu o wynagrodzenie zastępcze pracowników zatrudnionych w Polsce w takim samym lub podobnym charakterze. W ocenie Sądu wnioszek ubezpieczonego okazał się co do zasady uzasadniony. Przeliczenie wysokości kapitału początkowego, a następnie wysokości emerytury jest możliwe z uwzględnieniem tzw. wynagrodzenia zastępczego – na podstawie §10 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 1 kwietnia 1985r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (Dz. U. z 1989r., nr 11, poz.63 ze zm.). Rozporządzenie to z mocy art.194 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zachowuje aktualność do oceny rozpatrywanego stanu faktycznego. Zgodnie bowiem z art.174 ust.3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art.15, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r., a zatem odpowiednio na zasadach dotyczących podstawy wymiaru emerytury. W myśl zaś powołanego §10 rozporządzenia jeżeli w okresie, z którego wynagrodzenie przyjmuje się do ustalenia podstawy wymiaru, pracownik był zatrudniony za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się za okresy tego zatrudnienia:

1/ kwoty, od których za te okresy opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne w kraju, albo

2/ jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed dniem 1 stycznia 1991r. - kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicą.

Odnosząc się do powyższej regulacji wskazać należy, że w sprawie brak jest informacji, czy za okres pracy ubezpieczonego za granicą były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne w kraju, co powoduje, że do obliczenia wysokości kapitału początkowego przyjąć należy tzw. wynagrodzenie zastępcze, a zatem wynagrodzenie przysługujące pracownikowi zatrudnionemu – w okresie pracy ubezpieczonego za granicą – w kraju na takim samym lub podobnym stanowisku, na jakim ubezpieczony był zatrudniony przed wyjazdem za granicę. W ramach postępowania dowodowego, w drodze wystąpień do przedsiębiorstwa (...) w restrukturyzacji w L., A. w Ł. oraz (...) S.A. – Sąd uzyskał informacje o wysokości przeciętnego wynagrodzenia uzyskiwanego przez pracownika zatrudnionego: na stanowisku tłoczarza w przedsiębiorstwie (...) w latach 1972-1974 oraz na stanowisku manewrowego w ZPT w W. w latach 1973-1987 (pisma przedsiębiorstwa (...) S.A. w restrukturyzacji w (...) S.A. k.19 i 54 akt sprawy oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia w (...) dot. H. S. oraz dot. W. K. k.57-58 akt sprawy). W celu ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu księgowości. W oparciu o powyższe dane biegła księgowa ustaliła wynagrodzenie zastępcze za okresy zatrudnienia ubezpieczonego na terenie dawnej NRD, jednakże nieprawidłowo wyliczyła wysokość emerytury ubezpieczonego z uwagi na przyjęcie błędnej kwoty składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczeniowym ubezpieczonego. Ostatecznie jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd przyjął wyliczenia organu rentowego przedstawione wraz z pismem procesowym z dnia 17 grudnia 2019r. Organ rentowy prawidłowo ustalił, że emerytura ubezpieczonego wraz ze zwiększeniem z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników na dzień przyznania ,tj. 1 października 2017r. wynosi 2 152,96 złotych brutto miesięcznie, a po waloryzacji od dnia 1 marca 2019r. – 2 230,61 złotych brutto miesięcznie (vide: stanowisko komórki merytorycznej k.78 akt sprawy). Mając na uwadze, że wyliczenia te nie były kwestionowane przez ubezpieczonego Sąd oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłej z zakresu księgowości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.